

Ἀντίφωνον Β' ᾠχος πλ. β'

Πα

Ἐ-δρα-με λέ-γων ὁ Ἰ-ού-δας, τοῖς πα-ρα-α-νό-ο-μοις

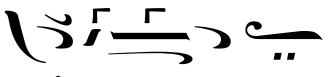

γρα-αμ-μα-τε-ε-εὐ-σι. Τί μοι θέ-λε-τε δοῦ-ναι,

κᾶ-γὼ ὑ-υ-μῖν πα-ρα-δώ-ω-σω α-α-α-αὐ-τόν,

ἐν μέ-σω δὲ τῶν συμ-φω-νούν-των, αὐ-τὸς εἰ-στή-κει-ει-εις

ᾶ-α-α-ο-ο-ρά-α-α-τως συ-υμ-φω-νού-με-ε-νος.

Καρ-δι-ο-γνώ-στα φεῖ-ει-σαι τῶν ψυ-χω-ω-ω-ῶν

ἡ-η-η-η-μῶν.

ⲡⲁ ⲉ- λ- ε- ι τὸν Θε- ὄν θε-ρα-πεύ-σω-ω-μεν, Δ

ὥσ-περ Μα-ρί- ι- ι-α- α ἑ- πὶ τοῦ δεί- ει- ει-πνου, Π

καὶ μὴ κτη-σώ- ω- με- ε- ε- θα φι-λαρ-γυ- ρί- ι-α-αν,

ὡ- ω- ως ὁ- ο-ο Ἰ-ι- ού- ου-ου-δας, Δ ἵ- να

ⲡⲁ- αν- το- ο-ο- τε με-τὰ Χρι-στοῦ, τοῦ Θε- ου-οῦ

ἑ-σώ- ω- ω- με- ε- ε- θα.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον

Ⲡⲟⲛ ⲉ- τε-κες Παρ-θέ-νε ἄ- νε-ερ-μη-νεύ-τως, δι- ἅ παν-τὸ-ος

ὥς φι-λάν-θρω-πον, μὴ δι- α- λί-πης δυ-σω-ποῦ- ου-ου-σα,

ἵ- να κιν-δύ-νων σώ-ση, τοὺς εἰς σέ-ε κα- τα-φεύ- γο-ον- τα-ας